

Paul Celan: NACHTMUSIK / NOCNA MELODIA (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: NOCNA MELODIA

Dymiące wody runęły z otchłani niebios;
zanurzasz w nich twarz, nim uleci rzęsa.
Lecz w twoim spojrzeniu tli się błękitny ogień, zrywam z siebie szaty:
wtedy fala unosi cię ku mnie poprzez lustro, życzysz sobie atrybutu...

Ach, tak jak twoje loki były rdzawobrazowe, tak twoje ciało było białe –
zaróżowione powieki przymknięte jak namiot nad ośnieżoną ziemią:
nie pozwalam mojemu brodatemu sercu tam zabłądzić, ten Krzew nie zakwitnie z wiosną.

(tł. Ela Binswanger)

*

Paul Celan: NACHTMUSIK

Ein rauchendes Wasser stürzt aus den Höhlen der Himmel;
du tauchst dein Antlitz darein, eh die Wimper davonfliegt.
Doch bleibt deinen Blicken ein bläuliches Feuer, ich reisse von mir mein Gewand:
dann hebt dich die Welle zu mir in den Spiegel, du wünschst dir ein Wappen...

Ach, war deine Locke auch rostbraun, so weiss auch dein Leib -
die Lider der Augen sind rosig gespannt als ein Zelt übers Schneeland:
ich large mein Baertiges Herz nicht dorthin, im Frühling blüht nicht der Busch.

*

Boskie insygnia/attributy to ceremonialne symbole władzy, które podkreślają boskie pochodzenie i legitymację władcy, np. faraona czy monarchy, łącząc władzę doczesną z duchową poprzez przedmioty takie jak korona, berło, jabłko królewskie, pierścień, miecz, czy specjalne laski i bicz, które w Starożytnym Egipcie symbolizowały moc bogów. W kontekście chrześcijańskim, insygnia papieskie, jak klucze i umbraculum, reprezentują władzę duchową i kościelną.

Krzew gorejący (hebr. אֵשׁ סוּפֵר) – postać, pod którą – według Księgi Wyjścia – Bóg Jahwe objawił się pod Horebem (Synajem) i przemówił do Mojżesza.

Wydarzenie biblijne

Zjawisko to opisane jest w 3 rozdziale Księgi Wyjścia, gdy Mojżesz pasł owce swego teścia Jetry, pod górą Synaj (Horeb) ukazał się mu anioł Boży w płomieniu ognia, ze środka **krzewu**. Mojżesz widział, jak krzew

płonął ogniem, a nie spłonął od niego. Jahwe nakazał Mojżeszowi zdjąć sandały, ponieważ ziemia, na której stał była święta w następstwie specjalnego objawienia Boga. Anioł Jahwe oznajmił Mojżeszowi, że Bóg powziął zamiar wyprowadzenia swego ludu z niewoli egipskiej. Bóg po raz pierwszy wyjawia znaczenie swojego świętego imienia, łącząc je ze swym zamierzeniem wyzwolenia ich i wprowadzenia ich do Ziemi Obiecanej. Historię tego zdarzenia przypominają Marek Ewangelista w Mr 12:26 oraz Łukasz Ewangelista w Łk 20:37 i w Dz 7:30-34.

Wydarzenie związane z krzewem gorejącym przedstawia znaczenia imienia Boga. Choć określenie Boga mianem JHWH było używane już wcześniej, to według Biblii znaczenie imienia zostało wyjaśnione dopiero wtedy. Powstało ono w oparciu o słowo היה = być, stać się. Jednakże יהוה [JHWH] nie jest 3. osobą liczby pojedynczej od היה, chociaż według Pięcioksięgu sens słowa był bliski znaczeniu [On] jest. Wydaje się więc, iż JHWH jest zlepkim trzech zwrotów:

- יהי (gdzieniegdzie jako יהיה) = był,
- יהיה (gdzieniegdzie jako יהיה) = jest,
- יהיה = będzie.

JHWH jest kauzatywną (niedokonaną) formą hebrajskiego czasownika הוה i może być tłumaczone na „on powoduje że się staje”. Można więc powiedzieć, iż imię JHWH oznacza [On] jest zawsze lub Istniejący

Broda w judaizmie

Kiedy naród żydowski wychodził z Egiptu Bóg chciał, by Żydzi w jakiś sposób odróżniali się od pozostałych narodów. Mówi się też, że pejsy mają znaczenie symboliczne, symbolizują miłość do Boga i lęk, broda natomiast to boskie zmiłowanie.